

Benedictus XVI

Apostolische reis naar Turkije

(28 november – 1 december 2006)

Ontmoeting met Zijne Heiligheid Bartholomeus I, oecumenisch patriarch van Constantinopel

Toespraak

Patriarchale kathedraal van Sint Georgius in de Phanar, Istanbul,

woensdag 29 november 2006

“Hoe schoon en hoe weldadig is eendracht onder broeders” (Ps 133,1)

Uwe Heiligheid,

Ik ben ten diepste dankbaar voor de broederlijke ontvangst die u persoonlijk en de heilige synode van het oecumenisch patriarchaat mij hebben bereid. Ik zal de herinnering daaraan voor altijd koesteren. Ik dank de Heer voor de genade van deze ontmoeting, die zo zeer vervuld is van oprechte goede wil en kerkelijke betekenis.

Het is een grote vreugde om hier bij u te zijn, mijn broeders in Christus, in deze kathedrale kerk, waar wij samen bidden tot de Heer en ons de gedenkwaardige gebeurtenissen te binnen brengen die ons schragen bij onze inzet voor de volledige eenheid van katholieken en orthodoxen. Ik denk bovenal aan de moedige beslis-

sing om de herinnering aan de excommunicaties van 1054 uit te wissen. De gemeenschappelijke verklaring van paus Paulus VI en patriarch Athenagoras, geschreven in een geest van hervonden liefde, werd plechtig voorgelezen in een viering die gelijktijdig in de Sint Pietersbasiliek in Rome en in deze patriarchale

kathedraal werd gehouden. De *Tomos* van de patriarch was gebaseerd op de geloofsbelijdenis van Johannes: “*Ho Theós agapè estin*” (1Joh 4,9), *Deus caritas est!* Volkomen daarmee in overeenstemming koos paus Paulus VI ervoor om zijn eigen Brief te beginnen met de Paulinische exhortatie: “*Ambulate in dilectione*” (Ef 5,2), “*Leidt een leven van liefde*”. Het is op deze grondslag van wederzijdse liefde dat de nieuwe betrekkingen tussen de Kerk van Rome en die van Constantinopel zich hebben ontwikkeld.

Tekenen van die liefde komen duidelijk naar voren uit talrijke verklaringen ten aanzien van het gemeenschappelijk streven en in vele betekenisvolle gebaren. Paus Paulus VI en paus Johannes Paulus II zijn hier beiden warm ontvangen als bezoekers van deze kerk van Sint Georgius, en hebben respectievelijk met de patriarchen Athenagoras I en Dimitrios I de handen ineen geslagen om verder te streven naar meer wederzijds begrip en met als doel volledige eenheid. Geëerd en gezegend zijn hun namen!

Het verheugt mij ook om in dit land te zijn dat zo nauw verbonden is met het christelijk geloof, waar in de oudheid al vele kerken een bloeiend bestaan leidden. Ik denk aan de aansporingen van de heilige Petrus aan de vroegchristelijke gemeenten “in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bitynië” (1Pt 1,1) en de rijke oogst aan martelaren, theologen, pastores, monniken en heilige mannen en vrouwen die deze kerken door de eeuwen heen hebben voortgebracht.

Ik noem ook de bijzondere heiligen en pastores die de Zetel van Constantinopel

hebben gehoed, onder wie Gregorius van Nazianzus en Johannes Chrysostomus, die ook in het Westen als kerkleraren worden geëerd. Hun relieken rusten in de Sint Pietersbasiliek in het Vaticaan en een deel ervan heeft paus Johannes Paulus II als teken van gemeenschap aan Uwe Heiligheid gegeven om in deze kathedraal te worden vereerd. Dit zijn werkelijk mensen geweest die voorspraak voor ons doen bij de Heer.

In dit deel van de oosterse wereld zijn ook de zeven oecumenische concilies gehouden die zowel door orthodoxen als katholieken als gezaghebbend worden erkend voor het geloof en de discipline van de Kerk. Dit zijn blijvende mijlpalen en richtpunten op onze weg naar volledige eenheid.

Ik sluit af door nogmaals mijn vreugde uit te spreken dat ik hier bij u ben. Moge deze ontmoeting onze wederzijdse genegeheid versterken en ons gemeenschappelijk streven hernieuwen om door te gaan op de weg die leidt tot verzoening en vrede tussen de Kerken.

Ik groet u in de liefde van Christus. Moge de Heer altijd met u zijn.

Benedictus XVI

© Copyright 2006 – Libreria Editrice Vaticana / R.-K. Kerkgenootschap in Nederland

Vertaling: drs. P.C. de Die